

bemærke, at jeg kunde ønske, at der i Spidsen for dette Uffnit stod en ny Bestemmelse om den Maade, hvorpaa Lærerne kaldes. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed for flere Aar tilbage udtalt mig for, at der skete en Forandring i den nu bestaaende Kaldelsesmaade. Jeg har forment og formener fremdeles, at man i saa Henseende burde gaa den Vej at lade den Kaldelsesret, som nu findes hos de kommunale Raad, gaa over til Fædrene, de naturlige Værger for Børnene. Jeg har, som sagt, tidligere havt Leilighed til at udtale mig om dette som Noget, der, efter min Mening, vilde være et Fremstridt, og jeg fastholder denne min Udtalelse. Jeg skal altsaa her i Overensstemmelse hermed bemærke, at jeg vilde finde det rigtigt, om man nu, da man paatænker at gjøre Stridt i Retning af Reformen i Skolevesenet, vilde i Spidsen for Bestemmelserne i fjerde Uffnit stille en ny Regel om Lærernes Kaldelsesmaade, som gik i den Retning, at det blev Familienfædrene, til hvem en Ret, svarende til eller noget lignende som den, Sogneraadene og Byraadene nu have, kom til at gaa over. Jeg lægger ikke ringe Vægt paa det Moment ogsaa af den Grund, at det, efter min Mening, gaar i den Retning, som jeg før antydede, nemlig i Retning af at stræbe efter Ligestillelse for de forskjelligte Samfundsklasser, Fattige og Rige, med Hensyn til Undervisningen. Jeg finder, som sagt, at dette er af meget stor Betydning, og jeg skal henstille til nærmere Overveelse i et eventuelt Udvalg, om det ikke skulde anse det for rigtigt at gaa den Vej. Maaske det dog hører til de Punkter, hvor man kunde naae videre end det i forrige Samling nedsatte Udvalg. I samme Uffnit handles der i §§ 30 og 31 om det Tilfælde, at Nogen har indgivet Klage over en Skolelærer til Stedets Kommunalbestyrelse, og hvor saa Skoledirektionen finder, at en Skolelærer har gjort sig skyldig i gjentagen eller grov Forsømmelse eller i andet saa utilbørligt Forhold, at han bør fjernes fra sit Embede. Disse Bestemmelser har jeg i og for sig ikke Noget imod; men jeg finder mig imidlertid foranlediget til at udtale en Hensjilling, som jeg dog ikke tillægger den Vægt, som jeg tillagde mine tidligere Bemærkninger angaaende Kaldelsesmaaden, nemlig om det ikke lod sig gjøre, at der blev givet Kommunerne eller Familienfædrene i alt Fald nogen Indflydelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Fjernelse af en Lærer. Jeg tænker her navnlig paa saadanne Tilfælde, hvor det maatte være bevisligt, at Læreren havde gjort sig skyldig f. Ex. i Driftsældighed, i grov Forsømmelse eller i et lignende Forhold. Jeg henstiller da, som sagt, om der ikke, ligesom der tilkommer Sogneraadene eller Familienfædrene i Distriktet Myndighed med Hensyn til Kaldelsen, saaledes ogsaa kunde være Anledning til at give de Samme, som bør have Kaldelsesret, efter min Formening altsaa Familie-

fædrene, i alt Fald en vis Indflydelse paa Fjernelsen af en saadan Lærer. Det er Noget, som formentlig fortjener at overveies. Dette var, hvad jeg vilde sige med Hensyn til det fjerde Uffnit. — Med Hensyn til det femte Uffnit, som handler om Tilsynet, skal jeg bemærke, at, naar Tilsynet tidligere har ligget hos Præsten eller Provsten, da finder jeg ærlig talt, at dette under de paa den Tid her i Landet bestaaende Forhold var et naturligt Sted at henlægge det, ligesom jeg ogsaa tror, at dette Tilsyn har været nyttigt. En anden Sag er det jo imidlertid, at jeg under de nuværende Samfundsforhold ikke kan have Noget som helst imod, men tværtimod finder det naturligt og korrekt, at man lægger Tilsynet et andet Sted hen, og saaledes, som Tilsynet her er foreslaet, har jeg ikke nogen væsentlig Indvending at gjøre derimod. Det maa jo selvfølgelig være et Tilsyn fra Statens Side, som der i saa Henseende kan være Tale om, og jeg ser da ikke rettere, end at den Maade, hvorpaa Tilsynet her er foreslaet ordnet, meget godt kan bruges, i alt Fald som Grundlag for en videre Forhandling i saa Henseende. Jeg vil endnu blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til Affattelsen af en enkelt Paragraf i dette Uffnit, nemlig § 32. Med Hensyn til Affattelsen af denne Paragraf gaar jeg ud fra, at det er og maa være Lovforslagets Mening, at det nye Tilsyn, som der efter dette Uffnit paatænkes etableret, tillige skal have Tilsyn med Religionsundervisningen, og det skulde glæde mig at høre den høitærede Ministers Udtalelse i saa Henseende. Jeg ser, at den høitærede Minister nikker, hvorved han altsaa giver tilkjende, at han har den samme Opfattelse i den Henseende, som jeg har. — Med Hensyn til det 6te Uffnit, som omhandler Statens Forpligtelser og Skolefondene, skal jeg udtale, at selvfølgelig vil en Reform som den, der her er bragt i Forslag, ikke kunne gennemføres uden betydelige pekuniære Offre. Lovforslaget har — hvad jeg maa anse for fuldstændig rigtigt — lagt en ikke ringe Byrde over paa Statskassen. Derfor jeg skulde nære nogen alvorlig Betænkelighed ved det foreliggende Lovforslag, saa vilde den nærmest gaa i Retning af, at der tiltrøds for det store Beløb, som man paatænker at tage fra Statskassen som Tilflugt til Skolereformen, dog alligevel stillebes for store Fordringer til Kommunerne, saaledes at man maaske kom til enten at slaa af paa de Fordringer, som stilles til Reformens Gjennemførelse — hvad jeg meget vilde beklage — eller til at stille yderligere Fordringer til Statskassen. Dette er jo imidlertid Noget, som kan blive overveiet nærmere. For mig stiller Spørgsmaalet om Skolereformens Gjennemførelse inden altfor lang Tids Forløb sig som et saa vigtigt Spørgsmaal, at jeg meget vilde beklage, om det skulde strandede paa pekuniære Bænkigheder, medens jeg rigtignok